

відсутності вигідних умов внутрішнього кредитування, підприємці повинні зробити нелегкий вибір: або зупинити виробництво і, тримаючи високі ціни на продукцію, втратити ринки збуту, або знизити ціни і зберегти попит на продукцію та споживача. Перший шлях – це шлях спекулянтів, що отримують у короткостроковому періоді прибутки і виходять з виробництва, а другий шлях – це шлях виробників, які дбають про майбутнє. Тому, щоб «вижити» за цих умов, керівникам підприємств доведеться докласти багато зусиль для пошуку способів здешевлення продукції, утримання існуючого рівня рентабельності або його нульового значення.

1. Мільйон у кошику. Спецпроект «Корпоративні фінанси» / К. Дружсерученко, Н. Губенко, І. Лук'яненко, С. Скрябіна // Контракти. – 2008. – № 41. – С. 26–29. 2. Данилишин Б. Світова фінансова криза – тест для України. Дзеркало тижня. – 2008. – № 38. – С. 5. 3. Внаслідок світової фінансової кризи в Україні катастрофічно знижуються темпи виробництва // UBC – Український Бізнес канал. – Режим доступу: http://www.ubcuatv.com/index.php?option=com_content&task=view&id=3368&Itemid=27.

І.В. Кусьо,

студент-бакалавр гр. ЕФІ-44.

Науковий керівник – ст. викл. О.Б. Курило

ОСОБЛИВОСТІ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Становлення сучасного ринку страхових послуг в Україні почалося разом з глибокими соціально-економічними реформами. Створення мережі страхових компаній стало необхідною умовою формування нового економічного, соціального й політичного середовища, пов'язаного з різними видами ризику. Актуальність огляду страхового ринку пояснюється стабільним зростанням останніми роками в Україні попиту на страхові послуги. Страхування істотно впливає на соціально-економічну стабільність суспільства і належить до кола чинників, що безпосередньо визначають рівень економічної

безпеки країни. Вітчизняний страховий ринок, попри стабільне нарощування обсягів страхових премій, ще не набув статусу впливового соціально-економічного чинника [1].

Директор Департаменту страхового нагляду Держфінпослуг України Вадим Коломієць зазначив, що страховий ринок України є достатньо молодим, але активно зростає. Ринок страхування життя зріс за останні 3 роки з \$63,62 млн. до \$155,23 млн. Крім цього, спостерігається також зростання розміру виплат страхового відшкодування з 2005 по 2007 рік у 2,2 раза, що пояснюється збалансованішими страховими тарифами та зростанням рівня врегулювання. Виплати у страхуванні життя зросли за 3 останні роки майже у 2,5 раза і сягнули \$4,75 млн. [5].

Зростання основних показників діяльності страховиків за перший квартал 2008 року свідчить про продовження позитивних тенденцій зростання ділової активності за 2007 рік. Так, темпи приросту основних показників діяльності за перший квартал 2008 року порівняно з аналогічним періодом 2007 року свідчать про таке:

1) кількість укладених договорів зросла на 55,1 %, при цьому кількість договорів, укладених з фізичними особами, зросла на 54,5 %, договорів з юридичними особами – на 59,6 %;

2) страхові виплати/відшкодування продовжують зростати стрімкіше, ніж страхові премії, а саме валові страхові виплати/відшкодування зросли на 99,4 %, а валові страхові премії – на 52,9 %.

Кількість діючих страхових компаній станом на 31.03.08 становила 458 компаній, що порівняно з першим кварталом 2007 року більше на 32, а з першим кварталом 2006 року відповідно на 54 [6].

На початок 2008 року в Україні в сфері страхування працювало понад 53,3 тис. осіб. Найбільша кількість працівників в 2007 році у цій сфері була зафіксована в Німеччині (понад 235 тис. чоловік), Великобританії (210 тис.) та Франції (140 тис.). Майже на одному рівні з Україною – ринок Іспанії та Нідерландів.

Якщо розглянути детальніше структуру працівників у страховій сфері в Україні, то вона виглядає так: в страхових компаніях порівняно з 2006 роком чисельність зросла на 0,4 тис. осіб; а страхових агентів збільшилось на 2 тисячі 600 осіб [2].

Розмір страхових платежів у розрахунку на одну особу в Україні один з найнижчих (на одному рівні з Румунією, Латвією та

Угорщиною). Його можна покращити збільшенням продуктивності праці, зниженням витрат на ведення справи, ефективним управлінням та підвищенням професійної підготовки персоналу. З іншого боку, чинником такого низького рівня є невисока культура страхування у населення та нерозкритий потенціал ринку загалом [3].

Зростання обсягів страхової діяльності стало одним із факторів росту страхових резервів та активів. Розміщення страхових резервів здійснюється відповідно до статті 31 Закону України «Про страхування», де визначено перелік активів за відповідними категоріями.

Разом з тим, основною проблемою для страховиків залишається недостатність ліквідних фінансових інструментів для ведення ефективної політики інвестування коштів. Особливо гострою є проблема забезпечення довгострокових зобов'язань за договорами страхування життя.

Ринок страхових послуг набув певного рівня розвитку, але не став реальним чинником стабільності і за своїми характеристиками не відповідає завданням розвитку української економіки та тенденціям світових страхових ринків, що зумовлює його істотне відставання у глобальному процесі формування світової фінансової системи. Страхування поки що не стало невід'ємною частиною українського ринку, що розвивається [4].

1. Хорін Л. Концепція розвитку страхового ринку: з невідомого минулого у незрозуміле майбутнє. // Фінансовий ринок України. – 2005. – № 11. – 26 с.
2. Страхова справа. – № 1(29)2008. – С.40–41. *3. Страхова справа. – № 1(29)2008. – С.54–55.* *4. Концепція розвитку страхового ринку до 2010 року // Фінансовий ринок України. – 2005. – № 6–7. – 20 с.* *5. Ліга страхових організацій.* *6. www.forinsurer.com.*